

EEN GOEDE BAAN, DAT IS ZOALS VACCINS

MARC LEEMANS VOORZITTER ACV

Het was een grote verrassing toen de Amerikaanse president Joe Biden liet weten dat ook Amerika voorstander was van het opheffen van de patenten op coronavaccins. Nadat de voorbije jaren *big business* en het grote geld met Trump als stropop de politieke agenda hadden gedictieerd, lijken onder druk van sociale organisaties mensen weer belangrijk. En niet alleen Amerikanen *first*. Want als coronavaccins enkel door patenthoudende farmabedrijven geproduceerd en verkocht kunnen worden, blijft bescherming voor velen in landen zonder een sterke overheid en zonder sociale zekerheid buiten bereik.

Die plotse terugkeer van Biden naar internationale solidariteit is natuurlijk ook niet zonder eigenbelang. De president en zijn adviseurs hebben heel goed begrepen dat Amerikanen niet goed beschermd zijn tegen het virus als er in de rest van de wereld nog massaal mensen besmet worden en sterven. In een supergeconnecteerde wereld laat een virus zich heel moeilijk isoleren. Solidariteit, dat is ook steeds een stuk welbegrepen eigenbelang.

In dat opzicht zijn veilige, gezonde en treffelijk betaalde banen net als vaccins. Hoe meer mensen er toegang toe hebben, hoe meer we er allemaal op vooruitgaan. Het tegendeel daarvan is natuurlijk ook waar: als er ergens sociale rechten worden gedumpt, voelen wij dat ook. Dat is exact wat er sedert de jaren 1970 is gebeurd. Plots hadden bedrijfsleiders door dat het goedkoper was om bijvoorbeeld textiel niet langer hier te produceren. In Noord-Afrika, Oost-Europa en later in Azië was dat veel goedkoper. Andere producten volgden snel. Elektronica, auto's, boeken, meubels, medicijnen ... Heel veel industrie is hier vertrokken. Ondertussen volgt de dienstensector, denk maar aan callcenters of informatica.

De redenen zijn voor de hand liggend. Veilige en gezonde werkplaatsen zijn in lageloonlanden het minst van de zorgen van de onderaannemers van de grote, internationale merken. Heel soms haalt dat zelfs de media hier. We kennen allemaal de verschrikkelijke beelden van de brand in Rana Plaza. De verhalen over de gastarbeiders die de voetbalstadions bouwen in Qatar. Waarom investeren in veiligheid en gezondheid van medewerkers als je weet dat de overheid daar, op zijn

zachtst gezegd, toch niet op controleert? En als goedkope arbeidskrachten voor het rapen liggen. Want naast arbeidsomstandigheden zijn arbeidsvoorwaarden in die landen meestal een ondergeschoven kind. Als er al een wet op minimumlonen bestaat, zijn die ontiegelijk laag of worden ze simpelweg niet betaald. Opnieuw, wie maakt je wat? Overheid en inspectiediensten staan vaak, willens nillens, aan de zakenkant. Medewerkers die zich organiseren om meer respect en rechten af te dwingen moeten dat duur bekopen. Tot zelfs met hun leven.

'Waarom investeren in veiligheid en gezondheid van medewerkers, als je weet dat de overheid daar toch niet op controleert?'

Om die redenen is internationale solidariteit essentieel. Omdat mensen overal belangrijk zijn. Omdat we er hier ook beter van worden als het ginder goed gaat. Omdat we zo eindelijk komaf kunnen maken met dat soort inhilige bedrijven en zijn aandeelhouders die teren op sociale achterstelling en economische chantage. ■

Op 20 mei begint de Internationale Arbeidsconferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie. Het ACV investeert zeer sterk in deze conferentie. Waarom het dat doet, lees je hierboven.